

[Bøgholm.]

er et svar, jeg finder overordentlig tilfredsstillende.

Når jeg har taget ordet, er det imidlertid først og fremmest for at sige til den højtærede minister, at jeg finder, at denne lovændring kun kan være et første skridt på vejen. Vi er nået til, at Nordens lande viser samme ansigt over for udlandet; men man har vel lov til at sige, at det er ikke noget særlig behageligt ansigt, Norden viser over for udlandet. Der sker en forringelse af de fremmede statsborgeres stilling, der kommer her til landet, og det er mit ønske, at den danske regering vil gøre, hvad der er muligt, for at denne forringelse bliver ophævet og der bliver gennemført liberalisering på dette område.

For ikke at blive misforstået vil jeg gerne sige, at jeg med det, jeg her siger, kun tænker på spørgsmålet om opholdstilladelse, ikke på spørgsmålet om arbejdstilladelse. Også dér ser jeg gerne en liberalisering gennemført, men jeg erkender, at dette spørgsmål naturligvis må undersøges nøje.

Lannung: Jeg vil gerne udtale min glæde over de tilsagn, der er givet i betænkningen, og specielt sige et par ord om den højtærede finansministers tilsagn, som er refereret i betænkningen.

Jeg rejste ved første behandling — på linje med, hvad jeg var inde på under udenrigsdebatten — spørgsmålet om lettelser for motortrafikken med henblik på at tillade, at personbiler passerer vore grænser uden at skulle præstere særlige toldpapirer. Jeg henviste til de store fremskridt, der i udlandet var sket på dette felt, specielt i vore nabolande Sverige og Tyskland, hvor man havde ophævet de hidtil gældende almindelige krav om særlige toldpapirer. Ministeren gav tilsagn om at interessere sig for spørgsmålet om sådanne yderligere lettelse for personbiltrafikken.

Det er mig derfor en særlig stor tilfredsstillelse, at den pågældende ressortminister, finansministeren, har tilsagt udvalget, at det er hans hensigt at ophæve bestemmelserne vedrørende carnet, triptyque o. lign. Jeg er sikker på, at denne min tilfredshed vil deles i høj grad af det pågældende Europarådsudvalg. Det er på den anden side også meget ønskeligt, at dette nu er sket,

eller i hvert fald vil ske snarest, og det af den grund, at vi ellers var på vej til at blive en tilbagestående ø i det almindelige fremskridt. Ikke blot er Sverige og Tyskland og Østrig for længst gået med, men også Norge og de andre vesteuropæiske lande på kontinentet; og fra den sidste toldkonference i Bruxelles omkring midten af marts blev det oplyst, at vi var det eneste af disse lande, som manglede i fremskridtet, og at de fleste andre indførte de nye lettelser, hvorefter man altså kan køre alene på den nationale registrering, allerede den 1. april.

På et møde, vi samtidig havde, for øvrigt i Europarådets underudvalg til lettelse af grænseformaliteter, blev det oplyst, at Østrig, som først brød isen og ophævede kravet om særlige toldpapirer, på ganske kort tid oplevede omtrent en fordobling af bilturismen over sine grænser, en stigning, som i mellemtiden efter foreliggende tal er yderligere stærkt forøget. Det er en stor glæde for os at konstatere, at her, hvor man i lang tid mødte tilsyneladende uovervindelige vanskeligheder, er der nu virkelig sket revolutionære fremskridt. Jeg håber, at Danmark i almindelighed og dansk turisme i særdeleshed vil få deres del i det stigende automobilsamkvem.

Må jeg benytte lejligheden til at bede den højtærede justitsminister stadig have opmærksomheden henvendt på, at Danmark, så snart som det er muligt, finder udvej for at indføre pasfrihed også uden for Nordens lande og i forhold til den størst mulige kreds af lande under Europarådet og OEEC. En temmelig stor kreds af lande i Vesteuropa er allerede kommet temmelig langt i så henseende. Man har undertiden ment, at en yderligere pasfrihed ville møde f. eks. norsk modstand. Derfor må jeg måske henvise til, at et stort norsk blad, tilmed konservativt, forleden gik meget positivt ind for tanken. Med den højtærede formands tilladelse må jeg måske citere nogle få linjer. Man skriver i det pågældende blad, Aftenposten, i en leder:

„Tiden burde forøvrig være inne til at de nordiske land fulgte henstillingen fra Europarådet om almindelig passfrihet i Europa. De fire land har stilt seg merkelig avventende i denne sak. Men de erfaringene vi høster når den nordiske